

ת"פ 21278/09/21 - מדינת ישראל נגד מאלק נאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 21278-09-21 מדינת ישראל נ' נאסר

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד אלונה דרורי

נגד

מאלק נאסר

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

המאשימה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן בשישה אישומים.

2. **באישום הראשון** הורשע הנאשם בעבירה של מעשה פזיזות ממניע גזעני לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 144 ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. לפי המתואר בכתב האישום, בתחילת חודש יולי 2021 הגיע הנאשם יחד עם חברו מחמוד סלאח (להלן: "סלאח") לירות זיקוקים לעבר בתי יהודים בשכונת שייח ג'ראח (להלן: "השכונה") מתוך מניע גזעני. הנאשם הבעיר זיקוק וירה אותו ממרחק של כ-30-40 מטרים לעבר בתי היהודים. במקביל, הדליק גם סלאח שני זיקוקים וירה אותם ממרחק דומה.

4. **באישום השני** הורשע הנאשם בעבירה של מעשה פזיזות ממניע גזעני לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 144 ו' לחוק העונשין ובעבירה של ניסיון תקיפה בצוותא ממניע גזעני לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(א) ובצירוף סעיפים 144 ו-25 לחוק העונשין.

5. לפי המתואר בכתב האישום, באמצע חודש יוני 2021 לקחו הנאשם וסלאח חלק בתהלוכה שהתקיימה בשכונה. בעת שהגיעו סמוך לבתי היהודים בשכונה, הם הבחינו בא.א. יורה זיקוקים ומיידה אבנים לעבר בתי היהודים באמצעות רוגטקה. הם נטלו מא.א. את הרוגטקה והזיקוקים, וירו באמצעותה שני זיקוקים ושני אבנים לעבר בתי לעבר בתי היהודים, ממניע של גזענות.

6. **באישום השלישי** הורשע הנאשם בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, ובעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.
7. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 16.05.21, החלה בסמוך לבתי היהודים בשכונה התפרעות בה השתתפו עשרות צעירים רעולי פנים, שיידו אבנים כנגד שוטרים וכוחות הביטחון. הנאשם וסלאח נטלו חלק בהתפרעות זו ויידו מספר אבנים לעבר השוטרים.
8. **באישום הרביעי** הורשע הנאשם בעבירה של מעשה פזיזות ממניע גזעני לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 144 לחוק העונשין ובעבירה של ניסיון תקיפה בצוותא ממניע גזעני לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(א) בצירוף סעיפים 144 ו-25 לחוק העונשין.
9. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 21.06.21 הלך הנאשם יחד עם סלאח לשכונה כשסלאח מצויד במספר אצבעות זיקוקים. השניים החליטו לירות את הזיקוקים לעבר בתי היהודים בשכונה מתוך מניע גזעני. סמוך לבתי היהודים, הבעיר הנאשם זיקוקים וירה אותם ממרחק של כ-30-40 מטרים לעבר בתי היהודים. במקביל, סלאח הדליק חמישה זיקוקים וירה אותם ממרחק דומה.
10. **באישום החמישי** הורשע הנאשם בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין ובעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275(א) לחוק העונשין.
11. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 12.05.21 הגיע הנאשם יחד עם אחרים להר הבית. הנאשם קיבל מאחר דגל חמאס, שהוכרז כארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, טיפס על כסא ועל עמוד ותלה את הדגל בראש העמוד. לאחר מכן החלה התפרעות של עשרות צעירים שיידו אבנים לעבר השוטרים שנכחו בהר הבית, והנאשם נטל חלק בהתפרעות זו ויידה מספר אבנים לעבר השוטרים ממרחק של כ-50-60 מטרים.
12. **באישום השישי** הורשע הנאשם בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין ובעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 274(1), (2) ו-(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.
13. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 29.06.21 הגיע כוח משטרה לשכונת סילוואן בירושלים במטרה לבצע הריסת מבנה על פי הוראה חוקית. במקום החלה הפרת סדר על ידי עשרות צעירים שכללה אלימות פיזית כלפי השוטרים ואף יידו אבנים וירי זיקוקים לעברם. הנאשם נטל חלק בהתפרעות ויידה אבן לעבר השוטרים ממרחק של מספר מטרים.
14. יצוין, כי כמפורט בכתב האישום, ברקע לכל מעשים אלו, התפרעויות רבות שהתרחשו החל מיום 13.04.21 במהלך חודש הרמדאן, ולאחר מכן במהלך מבצע "שומר חומות", התפרעויות שכללו אלימות כנגד אנשים בעלי חזות

יהודית כמו גם כנגד כוחות הביטחון והמשטרה, בכלל זה ידיו אבנים וחפצים, מתוך מניע גזעני. זאת כאשר בחלק מאותה תקופה מתבצע ירי רקטות מסיבי לעבר ערי ישראל.

15. הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו נלמד אודות הנאשם. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות, כשחבריו ביקשו ממנו להצטרף אליהם במעשים אלו והוא נענה לבקשתם וללחץ שהם הפעילו כלפיו בעניין זה. הוא הביע צער וחרטה על ביצוע העבירות וגילה אמפטיה לנזק שגרם לנפגעי העבירה. קצינת המבחן ציינה כי התרשמה כי הנאשם מנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי על אף שגדל במסגרת משפחתית מורכבת, בכלל זה נכותו של אביו שהביאה אותו להשתלב בשוק העבודה בגיל צעיר. להערכתה, הנאשם עלול להיגרר בקלות לסיטואציות דומות בעתיד, ועל כן קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות על ידי הנאשם בעתיד. משכך, היא נמנעה מהמלצה על חלופות ענישה שיקומיות.

16. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ועל חומרת המעשים, בפרט בנסיבות הזמן והמקום ובשל המניע האידאולוגי שעמד בבסיסם. היא הצביעה על התקופה בה בוצעו העבירות, ריבוי והתקופה הארוכה שבמהלכה הן בוצעו. כן הצביעה על פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם ממעשי הנאשם.

17. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש שהושת על סלאח, שותפו של הנאשם לחלק לא מבוטל מהמעשים - 30 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס (ת"פ 56327-08-21), אך טענה כי יש להחמיר עם הנאשם יותר מאשר עם סלאח. לדבריה, לא זו בלבד שלנאשם אישום אחד יותר מאשר האישומים בהם הורשע סלאח, אלא שהנאשם ביצע את המעשים במשך תקופה של חודשיים, בניגוד לסלאח שכלל המעשים שהורשע בהן נעשו בתקופה של שבועיים. עובדה זו האחרונה, מלמדת על כך שאין מדובר במעידה חד-פעמית, והיא גם מצדיקה קביעת מתחם עונש נפרד לכל אישום ואישום (כפי שהייתה עמדת המאשימה גם ביחס לסלאח), אף שבעניינו של סלאח נקבע על ידי בית המשפט מתחם עונש הולם אחד לכלל האישומים.

18. בשים לב לאמור, היא ביקשה לקבוע מתחם עונש הנע מ-8 ועד 24 חודשים לכל אחד מהאישומים, לבד מהאישום החמישי, לגביו ביקשה לקבוע את תחתית המתחם על 10 חודשים, בשל כך שמדובר באירוע שנעשה בהר הבית, מקום בעל רגישות מיוחדת שלכל אירוע בו עלולות להיות תוצאות קשות ומתמשכות.

19. בהתייחס לנאשם ציינה ב"כ המאשימה כי כתב האישום מלמד כי הנאשם לא נגרר אחרי אחרים אלא פעל מיזמתו, ומשכך גם יש לראות את נטילת האחריות על ידו בפני קצינת המבחן, תוך מתן הסבר כי נגרר על ידי אחרים, כנטילת אחריות חלקית בלבד. עם זאת, נוכח גילו הצעיר, הודאתו והעדר עבר פלילי, היא ביקשה לקבוע את עונשו ברף התחתון של המתחמים, ולהשית עליו בסך הכל עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס.

20. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי אין כל מקום להבחנה שמבקשת המאשימה לערוך בין הנאשם לבין שותפו סלאח, שניהם מואשמים בגין אירועים דומים ומעשים דומים. הוא הטעים, כי אמנם לנאשם מיוחסים שישה אישומים בעוד שלסלאח יוחסו אך חמישה, ואולם למעשה האישום הראשון בעניינו של סלאח כלל שני אירועים שבאו תחת קורת גג של

אישום אחד. לדבריו, גם אין משמעות של ממש לעובדה שהמעשים שסלאח הורשע בהם נפרשו על פני שבועיים בעוד שאלו שהנאשם הורשע בהם נפרשו על פני חודש וחצי, ובוודאי שאין בכך כדי להצדיק קביעת מתחם עונש לכל אישום בעניינו של הנאשם בניגוד למה שנקבע בעניינו של סלאח, לגביו קבע בית המשפט מתחם עונש אחד. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם שנטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה. הוא צעיר לימים ויש לתת לו הזדמנות להשתקם. בסופו של יום הוא עתר לכך שיושת על הנאשם עונש זהה לעונש שהושת על שותפו סלאח.

21. הנאשם ציין כי הוא מבקש להתחתן, לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו.

22. צודק ב"כ הנאשם כי אין כל בסיס של ממש להבחנה בין עניינו של הנאשם לעניינו של חברו סלאח. אין אפוא אלא לחזור על הדברים שנקבעו בעניינו של סלאח, כי מעשיו של הנאשם טומנים בחובם פגיעה בערך המוגן של שמירה על ערך החיים, שלמות הגוף, שלמות הציבור, שלטון החוק והסדר הציבורי. בידי אבנים, בוודאי בהשלכת בקבוקי תבערה, גלומה סכנה רבה ויש לראות מעשים אלו בחומרה, אף במקרים בהם, למרבה המזל, לא נגרם כל נזק בפועל. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח נסיבותיו המחמירות של העניין, מקום בו המעשים נעשו על רקע אידאולוגי ולאומני, תוך ניסיון לפגוע בכוחות הביטחון ובבתי יהודים. קשה להפריז בסכנה שמשקפה ממעשים אלו. במקרה זה, גם לא היה מדובר במפגע בודד, אשר אזר עוז ויידה אבן בודדת על כוחות הביטחון, דבר חמור כשלעצמו, אלא מדובר במעשים מתכננים כשהנאשם עם חבריו מצטיידים מראש ומגיעים למקומות בהם מתרחשות התפרעויות המוניות ומשולהבות, אשר נועדו לאיים, לסכן ולפגוע בכוחות הביטחון ופעילותם החיונית, כמו גם בבתייהם של יהודים. מדובר במעשים שהיו למעשה "מכת עיר" (השוו: ע"פ 4737/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.07.16)). הסיכון הרב הנשקף מביצוע עבירות אלה מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע הן את המבצע עצמו והן את העבריינים בכוח (ראו: ת"פ (מחוזי-י) 25089-02-21 מדינת ישראל נ' טאהא (פורסם בנבו, 13.09.21)). חומרה יתרה יש בעבריינות הנעשית על רקע אידאולוגי-לאומני (ראו: ע"פ 1163/07 אבו חדי'ר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.03.07)).

23. אכן, צודקת ב"כ המאשימה כי יש לראות בחומרה רבה יותר את המעשים שנעשו על ידי הנאשם בהר הבית (האישום החמישי) בשל המשמעות וההשפעה שיש למעשים מעין אלו במקום זה. ואולם, מהשוואת כלל המעשים של הנאשם אל אלו של סלאח ניתן לעמוד על כך, כי מדובר במעשים דומים בכללותם ובהיקפם. בוודאי שאין מדובר בהבדלים המצדיקים הבחנה משמעותית ביניהם. לסלאח יוחסו חמישה אישומים, ולנאשם - שישה, ואולם האישום הראשון בעניינו של סלאח כלל שני אירועים. בחינת העבירות בהן הורשע סלאח אל מול אלו בהן הורשע הנאשם מלמדת כי לסלאח יוחסו יותר עבירות. כך סלאח הורשע בריבוי עבירות של ניסיון תקיפת שוטר ובעבירה של ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני, עבירות שלא יוחסו לנאשם. אכן, העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בפרק זמן ארוך קמעא מזה שביצע סלאח, מעמידה באור חמור יותר את מעשיו של הנאשם, אך זאת רק במידת מה. בוודאי שאין בכך כדי להצדיק קביעת מתחם נפרד לכל אישום. בפרט שכל המעשים נעשו על אותו רקע שהמאשימה פרטה בכתב האישום - אירועי חודש רמדאן 2021 ומבצע "שומר חומות". מדובר במעשים זהים באופיים, המקיימים ביניהם "קשר הדוק" שיש לראות בהם "מסכת עבריינית אחת" (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.14)).

24. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, כפי שפרטתי בעניינו של סלאח קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות מסוג זה בשים לב לטיבם של המעשים ולנסיבותיהם האישיות של העבריינים, וקיימת מגמת החמרה בעבירות מסוג זה (ראו: ע"פ 5300/16 מדינת ישראל נ' נגאר (פורסם בנבו, 8.01.17)); ת"פ (מחוזי-י) 25089-02-21 מדינת ישראל נ' טאהא (פורסם בנבו, 13.09.21)). בעניינו של סלאח קבעתי מתחם עונש הנע בין 30 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל.

25. כאמור, איני מוצא מקום להבחנה בין עניינו של סלאח לזה של הנאשם. ומכל מקום, גם אם מעשיו חמורים קמעא, הרי שבכל הנוגע לעושה עצמו - מצבו טוב יותר מזה של סלאח, אשר התסקיר בעניינו היה מעט פחות חיובי הנאשם והוערכה בו רמת סיכון בינונית עד גבוהה, ובעברו של סלאח גם קביעת אשמתו בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. הנאשם, כיום בן 20 וחצי, נעדר עבר פלילי. נטל אחריות על מעשיו הביע חרטה עליהם. "עיקרון אחדות הענישה הוא עקרון יסוד בתורת הענישה שלנו. עיקרון זה נגזר מעיקרון השוויון, ותמציתו הוא כי 'על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבות אישיות של נאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים' (ראו: ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 1.4.07)... בכך תמנע הפליה בין נאשמים ויחוזק אמון הציבור בהליך הפלילי" (ע"פ 5236/05 עמאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.03.09)). כך, במיוחד כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, אז מקבל עיקרון זה משנה תוקף" (ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.12.17)). כפי שציינתי בעניינו של סלאח, במקרה זה יש גם לתת את הדעת על העונשים שהושתו על נאשמים אחרים שנטלו חלק באירועים אלו.

26. נוכח כל האמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, החל מיום 16.08.21.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות כלשהי בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך של 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם עד ליום 1.08.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ב, 07 יוני 2022, במעמד המתייצבים.